

عنوان مقاله:

نشانه شناسی اجتماعی مقامات حریری باتکیه بر نظریه پی یرگیرو

محل انتشار:

مجله جامعه شناسی هنر و ادبیات، دوره 12، شماره 1 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

نعیم عموری - Associate Professor Department of Arabic Language and Literature Shahid Chamran University of Ahvaz-Iran

پروین خلیلی - phd student of Arabic Language and Literature Shahid Chamran University of Ahvaz-Iran

خلاصه مقاله:

نشانه شناسی به عنوان روش پژوهش در شناخت دلالت ها، به بررسی و تحلیل نشانه ها و درک معانی نهفته در آن ها می پردازد. از این لحاظ پدیده های اجتماعی به خودی خود معنا پیدا نمی کنند، بلکه در درون شبکه ای از معانی قرار گرفته و دارای چارچوبی فرهنگی هستند. حریری (۴۴۶-۵۱۶ ه) یکی از پیشگامان مقامات در ادبیات عرب است. پی یرگیرو نشانه های اجتماعی را دو نوع نشانه های هویت و آداب معاشرت می داند. پژوهش حاضر کوشیده است تا باتکیه بر روش نشانه شناسی به بررسی نشانه های اجتماعی در بیست مقامه ابتدایی حریری باتکیه بر نظریه پی یرگیرو بپردازد. یافته های پژوهش حاکی از آن است که نشانه شناسی اجتماعی در دو مقوله هویت و آداب معاشرت بروز یافته و در قالب عواملی چون خوراک، پوشاک، لباس، اطوار و حالات، لحن کلام و... به اشکال گوناگون بازتاب یافته و بیانگر تنوع نشانه ها و توجه حریری به اوضاع اجتماعی- فرهنگی محیط حاکم بر جامعه است؛ همچنین عواملی چون اختلاف طبقاتی بین اقشار فرادست و فرودست در خوراک و پوشاک، شغل، تقابل فرهنگی بین اشخاص جامعه به وسیله شخصیت های داستان ها، توجه به جنبه های دینی-اعتقادی، بازتاب حوادث و مشکلات اجتماعی، به کارگیری نشانه های مکان ها، نام ها و القاب از مباحثی است که در مقامات حریری بازتاب یافته است.

کلمات کلیدی:

Prose, Social semiotics, Pierre Giroux, authorities, Hariri

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1611643>

